53: ի ոստան քաղաքին. երկրորդ հատոր զաքարիայէն[1] մինչև[2] ցտ՞ր նիկողայոս կ՞թկոս։ Առաջին հատորն մագաղաթի վերայ գրեալ էր երկաթագրով նշանագրով [illegible], որ [illegible] այս ...* [illegible] ...* [illegible][3] է. ...* [illegible] է այս ...* [illegible] ...* [illegible] ...* [illegible] է։ Արդ առաջին գիրն այսպիսի[4] գրով էր ի Թումայ քարտուղէ, որ քարտուղ էր[5] գագիկ արքային. գրեալ էր ն՞ր այսպիսի գրով գրած էր։ Իսկ վերջին հատոր էր գրեալ տիրացու ներսէսէ. էր այր յոյժ հռետոր, ևս տեղեակ արտաքին փիլիսոփայական արհեստին. մանաւանդ երաժշտական արհեստին այնպէս տեղեակ էր երաժշտականին մինչ տարածեալ էր համբաւ[6] գիտուե՞ ս՞ր ընդ ա՞մ աշխարհս հայոց. էր հիանալի և զարմանալի գրէ թէ հրեշտակաց եղանակ ունէր. զի՞ է ինձ զա՞մ իմաստուի՞ն

ն՞ր

54. ն՞ր քննել և իմանալ։ Արդ ի գնալ ն՞ր ի ս՞ր եր՞ուղէմ երկիրպագուի՞ գերեզմանին ք՞ի, ոչ ետ ծանօթուի՞ ամենագով յովակիմ պատուիրագին,[7] մինչև ցյաւուրս ծննդեան և յայտնուե՞[8] ք՞ի ա՞ն մերոյ, ի յառաւօտեան ժամու յորժամ սկսեցին զա՞ր գի բազ՞մ հասան մինչև ցփառք ի բարձունս, իսկոյն փութացաւ մի ոմ մհտ՞սող ետ աւետիս պատուիրագին և աս՞ց. հայր ս՞բ, յաղթամարայ Աթոռի երա-

---

[1] Ձ. զաէարիայեն-ից առաջ մի մակակէտ ('), որ անշուշտ պատկանում է մոռացուած ի նախդրին։

[2] Ձ. մինև.

[*] տ. գրքի վերջում տիպ Բ.

[3] հմ. այս այբը նախորդ օրինակի հետ, էջ 4.

[4] Ձ. այպիսի.

[5] Ձ. տղմ.

[6] Ձ. զուցէ և համբաւ (ն և մ խառն).

[7] ժողովրդական աղաւաղում պատրիարք բառի.

[8] Ձ. յայտուե՞.